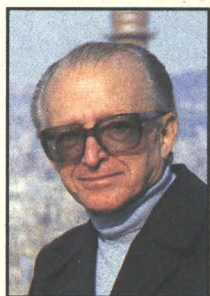

EL DAVANTAL DE

E

ls japonesos estan esverats perquè, en vuit anys, els robots industrials han assassinat deu obrers o tècnics especialitzats. D'aquests casos, n'hi ha quatre que semblen atribuïbles a error humà, però en queden sis que desperten sospites greus. Ens expliquen que els robots van posar-se en moviment d'una manera sobtada, sense deixar escapatòria a les seves víctimes. Ens diuen que, de cop i volta, el robot allarga el braç i assassina l'obrer que té més a prop.

No cal que ens espantem

Si es té en compte que al Japó hi ha, actualment, 100.000 robots i que la tendència és augmentar-ne el nombre, es comprèn que tinguin fortes aprensions.

Però, d'altra banda, no em puc estar de creure que els japonesos s'han tornat molt llepafils. Vuit anys són prou anys perquè les columnes dels balanços negatius es nodreixin, sense caure en la desesperació ni el derrotisme. Jo els diria que a qualsevol país d'Occident, en vuit anys, una eina tan aparentment servicial com ho són els ascensors ha causat més desgràcies que la que ells assignen als seus robots. I el mateix podria dir-se de les bicicletes, dels patins, dels aliments en conserva o d'aire lliure, dels errors professionals en la pràctica mèdica (i en altres pràctiques), de les caigudes d'escala o de ran de terra, dels amors legals i dels clandestins, de les malalties noves de trinca —com la SIDA— i

de les tradicionals que van fent sense parar. La llista convida a sucoses incorporacions, sense parlar de l'aviació i de l'automobilisme. Aquest darrer s'emporta la palma i la veritat és que brodem amb els mals que ens ocasiona. Provem de calcular, per endavant, els morts que ens causarà a cada pont o a cada cap de setmana, sense comptar les vacances, que aquestes sí que permeten lluïment pel que fa al nombre de víctimes. Ens enorgulлим insensatament dels encerts en preveure les quantitats de víctimes.

Tot això, és clar, també ho tenen els japonesos, i és en aquest punt que em meravella que els robots els facin por. Deu morts en vuit anys és una xifra francament conservadora, es pot afirmar que els robots quedarien molt bé en una estadística de seguretat en el treball. Altres màquines, tot mantenint una mena de discret anonim, són més temibles.

A més, els japonesos tenen una colla de recursos. No estranyaria a ningú que creessin robots antirobot, un giny samurai amb tècniques de lluitador oriental que, col·locat a les naus de les fàbriques, establís una severa vigilància sobre els seus col·legues productors. Si algun d'aquests s'esgarriava amb obnubilacions criminals, el robot policia tindria la missió de deixar-lo estabornit al siti, sense contemplacions.

Cal tenir en compte que els japonesos ja comercialitzen per tot el món artificis tan extraordinaris com aquest. Com ara aquests rellotges de polsera amb horari de 12 i de 24 hores, tres alarmes diàries, memòria de 50 números de telèfon, banc de dades i un llumet per a veure tot això a les fosques.

No és cap fantasia de ciència-ficció: són a la venda, amb quatre models distints, a moltes botigues de Barcelona.

P E R E C A L D E R S